

ættelse af de nu bestaaende indirekte Skatter. Naar et æret Medlem forleden Dag sagde, at det var umuligt for nogen Regjering at gaa ind paa det Forslag, saaledes som det forelaa, saa er jeg ikke ganske overbevist om hans dybere Indsigt deri. Han vil, efter hvad jeg har oplyst her, se, at i de sidste 5 lovlige Finantsaar var der et aarligt Overskud af 10½ Mill. Kr., og det var dog saaledes, at Udgifterne stege Aar for Aar paa §§ 12—26. Naar vi tage 6 Mill., som dette Forslag indeholder, derfra, saa have vi endda 4½ Mill. Kr. at dele paa disse forskellige Konti til Tilfredsstillelse af forskellige Krav paa §§ 12—26 og Noget som et Bidrag til en Revision af Toldloven. Men saa svarer man: Hvor komme vi saa til en væsentlig Nedgang af Forbrugsstatterne, som jo er mit Princip? Det mener jeg, vi komme til, dels ved det Overskud, vi kunne vente ved de ordinære Indtægter, selv om de ere nedsatte med 6 Mill. Kr., men dels ogsaa ved en Formue- og Veilighedsstat og endvidere ved en mulig Hjælp gennem en Økstat. I den Forbindelse kunde jeg tænke mig en Omlægning, naar den havde en bestemt afgjørende Nedgang paa Forbrugsstatterne til Følge. Naar man saa siger: Ja, men hvad har man saa tilovers i denne Skatteplan til Udvikling af Jernbanerne og Samsørdelsmidlerne, den gennemgaaende Trafik og de mange Havne, det skulle vi jo dog ogsaa have Penge til, saa vil jeg dertil svare, at for den første Menneftaalder behøve vi ikke at beregne Stort dertil af den aarlige Skatteindtægt. Thi dersom de ville eftergaa, hvad den sidst levende Generation eller blot de, der have levet i de 15 Aar, den nuværende Regjering har været ved Storet, har maattet udrede til Jernbaner, saa ville de sige, at denne Slægt har Lov til at være fri — naturligvis skulde alt dette foregaa under en samlet Skattereform, en saadan ligger ganske vist ikke for i Dieblisset, det er kun en Fremtidstank, men dette gælder jo ogsaa om en Økstat. Men jeg siger altsaa, at efter det, den nuværende Slægt har udlagt til Jernbanerne, saa bør den lattes, og Jernbaneudviklingen burde fremgaa hurtigere, saaledes at Alle kunne faae Del i Goderne omkring i Landet — der hører jo ikke Meget dertil. Men den Tante er rigtig, at Banerne burde anlægges ved amortisable Jernbanelaan; thi det burde trykke fremad paa de to næste Slægtled, det nuværende Slægtled har haaret nok. Og de ville derfor komme til at erkjende, at en saadan Skattereform vil bringe Vættelser paa rette Sted — nærmere skal jeg ikke begrunde det — for dem, der nu trænge, først og frem-

mest Vættelse i Forbrugsstatterne for de Mindre ved at afstaa af Forbrugsstatterne til de frie Fattigkasser, Sygekasserne, Alderdomskasserne, eller hvad de nu blive bestemte til, ikke ubetydelige Beløb, samt til at lette de haardt betrængte faste Eiendomsbesiddere ogsaa af Henhyn til Møntspørgsmaalet og de økonomiske Spørgsmaal i det Hele og saa ved at forflytte en Del af de Udgifter, vi endnu have tilbage til de kommende Slægtleds Afbetaling, hvad Jernbaneudviklingen angaar. Det vil komme nogenlunde til at passe endda. Men at gaa ind paa det provisoriske Finantsystem, der ikke gaar ud paa at komme ud af det med det mindst Mulige for Skatteyderne, en Finantsstyrrelse, som man skulde tro var den viseste, men som gaar ud paa at faae saa Meget som mulig pumpet ud af Folk ind i Statskassen til Forbrug ved egen Raadighed, det forekommer mig dog ikke at være opmuntrende for dem, der ville have sat Statsstiftet paa ret Kjølgjen, selv om vi ikke vare med til at erkjende de finantsielle Grunde, Grunde, som vare hentede fra Statteyderne og af Henhyn til Forbrugsstatters eget Princip vare tilstrækkelige for dem, saa maatte de naturligvis erkjende, at en ny Stattelov til Ministeren, der opkræver Skatter uden en Finantslov, ulovlig paa 5te Aar og har forbrugt aldeles eksempeløse Summer ud over, hvad man ellers lovlig bevilger, vilde jo være et fuldstændig politisk Mord.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Hjørrings Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Ryholm: Jeg frasalder Ordet!

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Bing: Jeg vilde ogsaa være mest tilbøielig til at frasalde Ordet, men jeg skylder dog at sige et Par Ord. Stillingen er væsentlig forandret ved Ministerens nuværende Holdning. Da vi gik til Valg, var det paa en Skat, der skulde indbringe ca. 9 Millioner Kr., hvoraf Halvdelen skulde gaa til Kommunerne og Halvdelen bruges til Vættelse af Toldreformer. Ministeren har imidlertid fuldstændig forladt den Grundvold, hvorpaa han stod. Han har forladt det, som ogsaa vakte almindelig Modstand hele Landet over, nemlig Fordelingen af 4½ Million paa Kommunerne. Dette betragtede man hele Landet over som en fuldstændig forkert Fremgangsmaade, og det lader ogsaa til, at Ministeren selv har for-